

Ратаятъ поведе селянина, а попъ Грую тръгна следъ тѣхъ. Но той най-първо хлътна въ единъ килеръ, кждето се забави. Като излѣзе, човѣкъ едва можеше да го познае. Бѣше се опасѣлъ съ сабя презъ кръста. На единъ широкъ коланъ бѣше втикнатъ сребъренъ пищовъ и дълга кама съ жълта дръжка. На килимавката му свѣтѣше златно лъвче. Чернитѣ му коси бѣха разпилѣни по раменетѣ. Въ една отъ ржката си държеше златния си кръстъ, а въ другата лъщѣше барабаненъ револверъ. Чернитѣ му очи искрѣха.

Щомъ го видѣ, селянинътъ отстѣпи назадъ и затрепера.

— Не се плаши, — каза попъ Грую — не се плаши.

И, безъ да чака, той разви епатрахила, метна го на шията си и разтвори евангелието. Селянинътъ колѣнничи. Наведе глава и отвори уста да прави изповѣдь.

— Чакай! — спрѣ го попъ Грую. — Ще отговаряшъ, когато питамъ. Колко турци мислишъ да заколишъ?

Селянинътъ потрепера. Той се уплаши не нашега.

— Тебе питамъ, — продължи попъ Грую, като се взираше въ евангелието, — колко турци смѣташъ да заколишъ?

— Колкото ми прати Господъ въ ржцетѣ!

— Не! — изрева попъ Грую. — Самъ ще намѣришъ и ще заколишъ най-малко дваисетъ поганеца. Не чакай Господъ да ти помага, а ти самъ си помогни. Колко фишека си направилъ?

И, безъ да дочака отговоръ, продължи?

— Ако нѣмашъ 300, не само не ще ти бждатъ простени грѣховетѣ, но за тебе нѣма и комка, чу ли? Имашъ ли пушка и пищови?

— Имамъ. Дойдохъ да ти кажа, какво ми тежи на душата...

— Ха, това е добре! — усмихна се попъ Грую. — Мажи си редовно пушката и пищовитѣ съ масло да не ръждясатъ. Пригответи си сухари. Не забравяй да мажешъ съ масло и ножа си. Готви се за бунта, и Господъ ще ти прости всичкитѣ грѣхове.

И попъ Грую затвори евангелието.

— Искамъ да се изповѣдамъ, дѣдо попе! — отново пошушна селянинътъ.

— А това не е ли изповѣдь бре, магаре? Щомъ пригответишъ онова, гдето ти казахъ, всички грѣхове ще ти се простятъ. Хайде, иди си съ здраве и помни, какво си обещалъ предъ светото евангелие и светия кръстъ. Не забравяй, че свидетелъ е тоя револверъ и тая сабя! — и попътъ размаха ятагана си предъ изумения селянинъ.

Следъ малко селянинътъ излѣзе отъ кждата развлнуванъ и увѣренъ въ светостта на великото дѣло...

Петъръ Стжповъ

Обещаното вестниче „Детски свѣтъ“ ще изпратимъ на абонатитѣ си съ Великденската, седмата книжка на списанието!

Редактори: Ст. Чилингировъ, Хр. Спасовски и Зл. Чолакова

Годишенъ абонаментъ 30 лева

Книгоиздателство „Казанлъшка долина“, бул. „Княгиня Клементина“ 6.
Пощенска чекова смѣтка 6551.

Печатница „Стопанско развитие“ — София, ул. „Веслецъ“ № 5. 292/1941.